

Nr 144.

Av herr **Österström m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lönereglering för länsveterinärer.

Vid 1920 års lönereglering för länsveterinärer beviljade riksdagen på löneregleringskommitténs och Kungl. Maj:ts förslag ett särskilt lönetillägg å 500 kr. till var och en av länsveterinärerna i de fyra nordligaste länen. Veterinärerna inom dessa trakter anses nämligen få arbeta under mera betungande förhållanden, och de möjligheter, som stå dem till buds att förskaffa sig inkomst av praktik, äro mindre gynnsamma än inom sydligare län. Samtidigt uttalade riksdagen sin förvissning därom, att Kungl. Maj:t vid en blivande definitiv lönereglering skulle komma att taga hänsyn till det förhållandet, att den vid 1920 års riksdag beviljade löneförbättringen var tillmätt i minsta laget.

I vid årets riksdag framlagd proposition har Kungl. Maj:t föreslagit definitiv lönereglering för länsveterinärer i överensstämmelse med löneregleringskommitténs förslag, att länsveterinärerna skola hänföras till *lönegraden B. 20 i 1925 års avlöningsreglemente samt att de särskilda lönetillägg för länsveterinärer i de fyra nordligaste länen skola bortfalla.*

Därest detta förslag vinner riksdagens bifall, kommer faktiskt länsveterinärkåren inom mellersta och övre Norrland att ställas på avskrivning.

De, som ha någon kännedom om förhållandena häruppe, veta nog samt, med vilka svårigheter det varit förenat att tillgodose veterinärbehovet inom mellersta och övre Norrland. För att avhjälpa den bristfälliga rekryteringen av veterinärpersonalen och möjliggöra uppkomsten av en i ortsförhållandena väl insatt veterinärkår hava landsting och kommuner i de fyra nordligaste länen insett nödvändigheten av att veterinärerna därstädes beredas högre löneförmåner än inom sydligare län. Denna princip har ytterligare fastslagits av riksdagen, som år 1923 beviljade anslag till ett särskilt lönetillägg å 500 kronor även åt *distriktsveterinärerna* i de fyra nordligaste länen i överensstämmelse med vad riksdagen förut beviljat länsveterinärerna därstädes. Det är att märka, att redan innan detta särskilda lönetillägg av riksdagen beviljades *distriktsveterinärerna* inom nämnda län, voro dessa veterinärers löner mer än *dubbelt högre än lönerna för motsvarande befattningshavare inom sydligare län.*

Tack vare dessa ekonomiska uppoffringar från kommunernas och landstingens sida har också rekryteringen av *distriktsveterinärkåren* inom mellersta och övre Norrland på senare tiden avsevärt förbättrats. Så är emellertid icke förhållandet med länsveterinärtjänsterna inom samma landsdelar. För

närvarande torde länsveterinärtjänsterna därstädes vara de minst eftersökta av alla veterinärbefattningar inom hela riket. Det har nämligen under senare år visat sig, att länsveterinärbefattningarna inom mellersta och övre Norrland, i den mån de förklarats lediga, få stå vakanta till följd av brist på sökande.

Frånsett bestämmelsen om högre kompetens, ådagalagd genom särskild examen, är befordringsåldern för länsveterinär 15 till 20 år högre än för distriktsveterinär. Enligt tillgängliga uppgifter skulle, i händelse av ett bifall till den kungl. propositionen, länsveterinärs begynnelselön i näst högsta ortsgroup (F) komma att understiga slutlönen för distriktsveterinärer inom exempelvis Västernorrlands län med icke mindre än 1,000 kr. Tager man därjämte i betraktande, att länsveterinär måste erlægga minst 2,000 kr. i befordringsavgift samt att han på grund av sina åligganden i det allmännas tjänst är förhindrad att i likhet med distriktsveterinärerna odelat ägna sig åt enskild praktik, så bör det vara lätt att förstå, att länsveterinärtjänsterna måste bli mindre lockande och att slopandet av det särskilda lönetillägget vid sådant förhållande är en så mycket mera betänklig åtgärd. Endast under förutsättning att de placeras i 21:a lönegraden och fortfarande få behålla sitt särskilda lönetillägg å 500 kr., bli länsveterinärerna i de fyra nordligaste länen i lönehänseende jämställda med distriktsveterinärerna därstädes. Distriktsveterinärs slutlön, inberäknat dyrtidstillägg, uppgår nämligen, om vi fortfarande taga Västernorrlands län som exempel, till ett belopp av 7,965 kr. Länsveterinärs begynnelselön efter 21:a lönegraden och i näst högsta ortsgroup (F), inberäknat nu gällande lönetillägg å 500 kronor samt dyrtidstillägg efter samma grunder som för nyreglerade verk, kommer icke heller att uppgå till högre belopp än 7,984 kr.

Med hänvisning till vad som i det föregående anförts hemställes vördsamt,

att riksdagen måtte, med ändring i vad Kungl. Maj:t i propositionen rörande lönereglering för länsveterinärerna föreslår, besluta, att länsveterinärerna i de fyra nordligaste länen skola hänföras till 21:a lönegraden samt fortfarande såsom hittills åtnjuta nu gällande särskilda lönetillägg å 500 kr.

Stockholm den 22 januari 1926.

Ivar Österström.

L. Tjällgren.

Ewert Jonsson.

Nils Gabrielsson.

A. O. Frändén.

E. A. Enhörning.

H. Andersson.